

Dansk Landbrug

Vesterbrogade 4A
1620 København V
Telefon 33 39 46 00
Telefax 33 39 46 06

Landbrugsraadet

Axeltorv 3
1609 København V
Telefon 33 39 40 00
Telefax 33 39 41 41

Dato 18. januar 2008

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att: pskadm@skm.dk

Høringssvar ved modernisering af skatteadministrationen

Dansk Landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret og Landbrugsraadet har modtaget udkast til lovforslag om ændring af forskellige skattelove (Modernisering af skatteadministration) i teknisk høring. Vi har følgende bemærkninger til det fremsendte udkast:

Generelle bemærkninger

Visionerne og hensynene bag lovforslaget om at smidiggøre sagsbehandlingen, lette virksomhedens administrative byrder og arbejde mod, at så mange skatteydere som muligt får fastsat deres skat uden at skulle udfylde en selvangivelse, er prisværdige. Lovforslaget bærer helt klart i den retning.

Erhvervet skal dog opfordre til, at man i processen mod mere enkle regler og hurtigere sagsbehandling fortsat vægter hensynet til borgernes retssikkerhed højt og således i forhold til de enkelte ændringer overvejer, hvilke konsekvenser ændringen vil få for borgernes retssikkerhed. I den forbindelse bør det også tages i betragtning, at der så tidligt som muligt nås frem til en korrekt skatteansættelse.

Vi skal endvidere opfordre til, at der indføres mulighed for at foretage endelig afregning af personskatter i forbindelse med fraflytning fra Danmark inden afrejsen. Der tænkes eksempelvis på udenlandske borgere, som har haft lønarbejde i en periode i Danmark. Ved deres hjemrejse vil det være formålstjenstlig, om de kunne få foretaget en endelig opgørelse og afregning af deres skattetilsvaret inden afrejsen fra Danmark. Det vil også være en forenkling for SKAT, som derved udnytter det nye E-indkomstregister og samtidig undgår efterfølgende korrespondance med udenlandske adressater, herunder ambassadernes opkrævning af udestående personskatter. Ordningen skal være frivillig.

Bemærkninger til de enkelte elementer i lovforslaget:

I. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

Remonstration (forslagets § 1, nr. 2)

Vi finder, at remonstrationsordningen for årsopgørelse forbedrer skatteyderens retssikkerhed derved, at skatteforvaltningen, hvis de er enige i klagen, hurtigere vil kunne ændre skatteansættelsen eller skatteberegningen mv.

Ved uenighed (og delvis uenighed hvor klager fastholder klagen) videresender skatteforvaltningen efter forslaget klagen til skatteankenævnet(SAN) eller Landsskatteretten (LSR).

Det fremgår ikke, hvorledes det afgøres, om sagen videresendes til SAN eller LSR. For at undgå usikkerhed kunne det være hensigtsmæssigt at lade det fremgå direkte af lovteksten, at sagen videresendes til skatteankenævnet, medmindre klager har anmodet om at sagen videresendes til LSR.

Ved klage til LSR skal der betales et klagegebyr. Det fremgår ikke af forslaget, hvorledes klagegebyret opkræves, såfremt sagen videresendes fra forvaltningen. De nuværende regler giver LSR mulighed for at fastsætte en frist for klager til at indbetale gebyret efter SFL § 42, stk. 4. Det kunne overvejes at give en særlig bestemmelse om, at skatteforvaltningen samtidig med underretning om klagens oversendelse til LSR fastsætter en frist for betaling af klagegebyr.

Ved klager over årsopgørelsen vil der ikke foreligge en sagsfremstilling. Ved oversendelsen til SAN eller LSR skal forvaltningen medsende en udtalelse. Lovforslaget indeholder et forslag om, at LSR kan anmode om, at forvaltningen udarbejder en sagsfremstilling og hører klager herom (forslaget § 1, nr. 15). For at forbedre skatteyderens retsstilling vil det være hensigtsmæssigt, at det gøres obligatorisk for skatteforvaltningen at udarbejde en sagsfremstilling og sende den til høring hos klager i de tilfælde, hvor sagens oversendes til SAN eller LSR. Herved sikres, at alene hvor der er reel uenighed om skatteansættelsen, vil dette føre til videre klagebehandling.

For klager til såvel SAN som LSR er der regler om, at klagen skal være skriftlig og begrundet. Dette krav stilles ikke til klager efter remonstrationsordningen. Der kan således være et behov for, at klager ved sagens oversendelse nærmere konkretiserer og begrunder sin klage. Selvom klagen isoleret set opfylder betingelserne til en skriftlig klage, vil sagsbehandlingen i forvaltningen kunne give grundlag for, at klageren ved sagens oversendelse kommer med en udtalelse. Vi skal foreslå, at klageren ved sagens oversendelse gives en frist til at fremkomme med sine eventuelle bemærkninger. Finder SAN eller LSR ikke, at de har en tilstrækkeligt begrundet klage, har SAN henholdsvis LSR mulighed for at fastsætte en frist for en endelig klage.

Syn og skøn (§ 1, nr. 1, 3, 19 og 21)

Reglerne om syn og skøn i § 47 flyttes fra kapitel om klager til LSR til afsnittet om domstolsprøvelse. Ændringen forbedrer lovens systematik og giver ikke anledning til bemærkninger.

LSR gives efter forslaget mulighed for at behandle en klage over SAN afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i forbindelse med syn og skøn i henhold til SFL § 52, stk. 3 (forslagets § 1, nr. 3). Dette er umiddelbart en forbedring af borgernes retssikkerhed. Medmindre LSR sørger for en hurtig behandling af denne type klager, er muligheden dog reelt uden betydning. Syn og skøn ved SAN er hensigtsmæssig for at undgå unødigt spild af tid ved at afvente, at sagen kan påklages til LSR. Skal en klagesag i SAN afvente, at LSR tager stilling til en klage over

afslag på tilsagn om omkostningsdækning, vil de fleste givet foretrække at anvende overspringsreglen i nugældende SFL § 5, stk. 3.

Forslaget indeholder tillige et forslag om, at LSR, SAN og Skatterådet kan delegerere kompetencen til at træffe afgørelse om tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse til afvikling af syn og skøn i medfør af SFL § 52, stk. 3, til retspræsidenten, retsformanden eller en kontorchef i LSR eller SKAT som sekretariat for SAN og Skatterådet (forslagets § 1, nr. 21). Efter bemærkningerne kan den første voterendes afgørelse og SKAT's afgørelse som sekretariat for SAN og Skatterådet indbringes for domstolene, henholdsvis påklages til LSR.

Ved et afslag på fuld omkostningsgodtgørelse fra SKAT som sekretariat for SAN og Skatterådet vil det være både hurtigere og mere smidigt i første omgang at lade SAN henholdsvis Skatterådet tage stilling til spørgsmålet, inden dette påklages til LSR.

Ved anmodning om tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse ved LSR medfører forslaget, at der træffes en egentlig afgørelse af først-voterende. I LSR er afgørelsen hidtil reelt blevet truffet af sekretariatet. Vi skal opfordre til, at opmærksomheden rettes mod, at den ændrede kompetence ikke unødigt forlænger sagsbehandlingen.

Digital indhentelse af sagsoplysninger (§ 1, nr. 5)

Mulighederne for at indhente oplysninger elektronisk hos SKAT/SAN må, når det gøres under iagttagelse af de fornødne sikkerhedsforeskrifter og datalovgivningens rammer, ses som en selvfølgelig del af en moderne forvaltning. Når oplysningerne ligger elektronisk, vil det også være muligt at videresende oplysningerne elektronisk til den berørte skatteyder. En naturlig udvikling i sagsbehandlingen vil være at oplyse den skattepligtige om, at der er indhentet oplysninger fra anden myndighed, og give en vejledning om, hvorledes skatteyderen (og dennes repræsentant) kan få adgang til at se de oplysninger, som klageinstansen herefter ligger inde med.

Tilbagebetaling af klageafgift (§ 1, nr. 15)

Ingen bemærkninger.

Ændring af udtrykket "forhandling" til "møde" (forslagets § 1, nr. 16)

Ved forslaget sker der efter bemærkningerne alene en ændring af sprogbruget fra "forhandling" til "møde" for at give skatteyderen et mere retvisende billede af mødets indhold. I bemærkningerne beskrives mødet som en mulighed for at udtale sig som supplement til forvaltningslovens § 19 om partshøring.

Forvaltningslovens regler om partshøring er minimumsregler og giver ret til at blive hørt om faktiske oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Som udgangspunkt omfatter forvaltningslovens § 19 ikke, at der høres om det retlige grundlag. Parten må dog, for at høringen skal give mening, have viden om, hvad sagen angår, og hvilke oplysninger som forvaltningen anser for ugunstige. I klagesager vil dette dog ofte være klart for parten. Forvaltningslovens § 21 giver dog altid parten ret til at udtale sig om såvel de faktiske oplysninger som det retlige bedømmelsesgrundlag.

Forvaltningslovens regler suppleres af bestemmelser i særlovgivningen samt uskrevne regler og praksis. Folketingets ombudsmand har i sin praksis fundet, at forvaltningen har en særlig pligt til høring, hvor det retlige bedømmelsesgrundlag ændres. (Denne praksis er bl.a. beskrevet i den kommenterede Forvaltningslov, 3. udg. s. 358f). Har klageinstansen en anden opfattelse af det retlige grundlag end tidligere instanser, vil klageinstansen efter denne praksis også skulle oplyse skatteyderen om den ændrede opfattelse i forbindelse med en høring. I det om-

fang Landsskatterettens kontor finder, at der er andre retlige problemstillinger end dem, som der hidtil er taget stilling til, skal skatteyderen oplyses herom, således at skatteyderen kan fremkomme med de oplysninger, han finder relevante i den forbindelse.

Det er erhvervets erfaring, at mødet med LSR's kontor i vidt omfang alene lige akkurat opfylder partshøringsreglerne. Navnlig oplever vi, at LSR's kontor er tilbageholdende med at oplyse om det retlige grundlag i sagen, herunder om kontoret er enig med forvaltningen i den retlige kvalifikation af sagen.

Vi skal opfordre til, at der inden for mødets rammer lægges vægt på en hensigtsmæssig forberedelse af sagen til LSR's afgørelse. Selvom hensigten med mødet er at give skatteyderen mulighed for at blive hørt og ikke er en adgang til at "forhandle" sagen, vil det være hensigtsmæssigt, at skatteyderen har fuldstændige oplysninger om, hvilke retlige spørgsmål, som LSR's kontor finder har betydning ved sagens afgørelse. Kun derved kan skatteyderen fremlægge alle oplysninger, som kan have relevans for sagen.

Skatteyderen vil i forbindelse med kontorets indstilling have mulighed for at blive bekendt med, hvilket retligt grundlag kontoret mener, at sagen skal afgøres efter. Det er erhvervets vurdering, at jo før skatteyderen bliver bekendt med det retlige grundlag, des større mulighed vil der være for, at et retsmøde kan undgås – f.eks. fordi skatteyderen har kunnet fremlægge supplerende oplysninger, inden indstillingen udarbejdes.

Afskæring af overfløde retsmøder (§ 1, nr. 17)

Det foreslås, at LSR i videre omfang end hidtil skal have mulighed for at afskære retsmøder. Begrundelsen herfor er at sikre en hurtig sagsbehandling.

Vi er særdeles betænkelig ved, at adgangen til at afskære retsmøder udvides. Vi har flere gange erfaret, at en sag er faldet ud til skatteyderens fordel efter et retsmøde, som LSR i første omgang havde afskåret.

Det bør i den forbindelse tages i betragtning, at LSR er den sidste administrative klageinstans. Er kontorindstillingen, at der helt eller delvist skal ske stadfæstelse, og afskæres retsmødet, vil skatteyderens eneste mulighed herefter være at indbringe sagen for domstolene. Dette er et langt mere resurse- og tidskrævende skridt end et retsmøde i LSR. Det må også antages, at sager i visse tilfælde ikke indbringes for domstolene, selvom skatteyderen (og dennes rådgiver) finder, at sagen burde være faldet ud til skatteyderens fordel – udelukkende som følge af de omkostninger og den tid, der må forventes at ville gå med en retssag. Afskæring af et retsmøde forringer således skatteyderens retsstilling.

Derfor bør der gøres så meget som muligt for, at LSR's afgørelser er korrekte, herunder at skatteyderen har haft mulighed for at blive hørt efter at være blevet bekendt med LSR's retlige bedømmelse af sagen og for at fremlægge sin sag over for rettens medlemmer.

II. Fremrykket ligning

Frivillig arbejdsgiverbetaling ved skattepligtige befodrings- og rejsegodtgørelser

Den foreslåede ordning dækker et behov for en smidig løsning, hvor det måtte vise sig, at forhold hos arbejdsgiveren gør, at ellers skattefri befodrings og rejsegodtgørelser bliver skattepligtige. Forslaget angiver systemfejl hos arbejdsgiveren, samt tilfælde hvor arbejdsgiveren har misforstået reglerne, som situationer, hvor reglerne forventes anvendt.

Denne type sager er særdeles ubehagelige for såvel arbejdsgiveren som den ansatte, der måske 3 år tilbage vil blive skattepligtig af udbetalte godtgørelser. Den foreslåede ordning løser

på en god måde de skattemæssige problemer, hvor den ansatte er uden skyld i, at godtgørelsen er skattepligtig.

Den foreslåede ordning er dog kun anvendelig, hvor arbejdsgiveren har indgivet anmodningen, inden de ansatte har modtaget en agterskrivelse/årsopgørelse vedrørende beskatning af de modtagne godtgørelser. Er problemerne med godtgørelserne konstateret ved en kontrol hos arbejdsgiveren, giver betingelsen god mening. Ved at der ikke er sendt agterskrivelser /årsopgørelser ud undgås megen administration. Men klarlægges forholdet i forbindelse med ligning af en ansat, vil muligheden ikke være til stede – medmindre forvaltningen afstår fra at udsende agterskrivelse, og i stedet kontakter arbejdsgiveren. Fordelen ved at tillade, at arbejdsgiveren indbetaler skatten, vil dog også kunne være til stede i disse tilfælde, f.eks. hvor ligningen af en ansat afslører systemfejl hos en arbejdsgiver med mange ansatte. Vi skal derfor foreslå, at skatteforvaltningen gives hjemmel til at tillade arbejdsgiverbetaling, selvom et mindre antal ansatte har modtaget en agterskrivelse/årsopgørelse.

Det optimale er, at arbejdsgiveren overholder reglerne om udbetaling af skattefri godtgørelse. I den forbindelse kan arbejdsgiveren have behov for at få forvaltningens tilkendegivelse af, hvorvidt en godtgørelse kan udbetales skattefrit. Vi går ud fra, at en arbejdsgiver efter skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2, vil kunne anmode om et bindende svar på, om arbejdsgiverens system er indrettet således, at befodrings- og rejsegodtgørelsen kan udbetales skattefrit samt stille andre spørgsmål om udbetaling af skattefri godtgørelse.

Indberetning – underretning til skatteyder ved for sen indberetning og genindberetningspligt ved pålæg fra SKAT –
Ingen bemærkninger.

Bindende svar

Ophævelse af frist for anmodning om bindende svar (forslagets § 1, nr. 6-8)
Ingen bemærkninger.

Indførelse af enhedsgebyr (forslagets § 1, nr. 9)

Forslaget fjerner en hindring for, at f.eks. arbejdsgivere kan spørge til den skattemæssige konsekvens for den ansatte af modtagne fordele eller udbetalte godtgørelser fra arbejdsgiveren.

Afskaffelse af begrænsningen i bindende virkning til 5 år for visse bindende svar (§ 1, nr. 10)

Forslaget sikrer, at svaret er bindende for efterfølgende virkninger, der er endelig fastlagt i dispositionen. Som eksempel nævnes en efterfølgende regulering af en overdragelsessum som strækker sig ud over 5 år.

Har skatteyderen spurgt til fastlæggelse af et afskrivningsgrundlag, vil dette i langt de fleste tilfælde også have virkning ud over 5 år. Kan Skatteministeriet bekræfte, at svar på spørgsmål af betydning for afskrivning med den foreslåede ændring vil være bindende for SKAT under hele afskrivningsperioden.

Frivillig indberetning af lejeindtægter (§ 2 nr. 8)

Ingen bemærkninger.

III. Forenklingsinitiativ

- ophævelse af underretningspligt vedr. indeholdelse af A-skat (tilgængelig i skattemappe)

- Opkrævning af A-skat uden betydning om virksomhed er delregistreret – betaling følger størrelse
- Ophævelse af krav i FUL § 6, stk. 1, om dokumenter, der også sendes til E&S

Der er tale om forslag, som reducerer de administrative byrder, hvilket vi hilser velkommen. Vi har ingen bemærkninger til teksten, men skal dog påpege behovet for, at der ved fraflytning fra Danmark - som en frivillig ordning - kan foretages endelig afregning af personskatter jf. vores forslag nævnt på første side.

IV. Justeringer af skattelovgivning

Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra LSR, jf. SFL 49, stk. 2.

Begrundelsen for ophævelsen er, at Folketingets ombudsmand har udtalt, at borgerne bør vejledes om muligheden, og at den procesbesparende effekt derved forsvinder. Det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen aldrig har været anvendt.

I et retssamfund må det afgørende for forvaltningen være, at klagesystemet opbygges således, at der nås frem til korrekte afgørelser så hurtigt som muligt.

I det administrative klagesystem skal de almindelige forvaltningsprincipper, herunder forvaltningslovens regler, sikre, at der træffes rigtige afgørelser. Bl.a. er det forvaltningen, der oplyser sagen, og som har ansvaret for at finde og anvende jus korrekt – også betegnet officialmaksimen.

Når sagen overgår til domstolene, føres sagen under reglerne for civil proces. Dette betyder bl.a., at forhandlingsmaksimen råder. Den skatteyder, der indbringer sin sag for domstolene, må således selv stå for bevisførelsen og anførelse af de anbringender, hvorpå sagen støttes. Domstolen vil ikke kunne tage stilling til et anbringende, som ikke er gjort gældende. I nogle tilfælde fører det til, at en sag tabes, fordi parten ikke fik gjort de rigtige anbringender gældende.

Det er erhvervets erfaring, at Kammeradvokaten i skattesager ved domstolene gør alt, hvad der er muligt, for at vinde sagen med de muligheder, som den civile proces giver.

Selvom der vil være fuld omkostningsdækning, såfremt sagen vindes af skatteyderen, må en skatteyder tage muligheden for, at sagen tabes – og dermed risikoen for alene at få halv godtgørelse – med i sine overvejelser om, hvorvidt sagen skal indbringes for domstolene. Dermed bliver det også i nogen grad et spørgsmål om de resurser, som parterne kan disponere over, der kan blive udslagsgivende for, om sagen bliver til noget.

Samlet kan dette af skatteyderen opleves som, at retssagen er en ulige kamp. Der kan derfor være et behov for at fjerne disse barrierer for, at skatteyderne indbringer tabte sager for domstolene.

En mulighed kunne være, at der blev åbnet op for, at skatteyderen kunne søge om tilsagn om fuld omkostningsdækning for udgifterne til at indbringe sagen for domstolene. Dette kunne være relevant i sager, som også skatteforvaltningen vurderer som principielle, eller hvor det af anden grund vurderes som usikkert, om LSR's kendelse er korrekt, således at skatteyderen har en (særlig) interesse i at få prøvet sagen ved domstolene. Dette ville fjerne en del af forhindringen for at føre sager ved domstolene og gøre kampen mere lige.

En anden mulighed er, at Skatteministeriet via Kammeradvokaten i sager, der er indbragt for domstolene, i højere grad vægter en rigtig afgørelse end at vinde sagen.

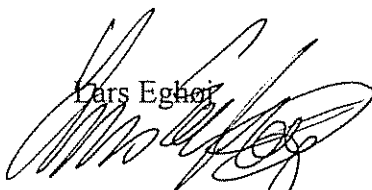
Forenklet selvangivelsesprocedure for ægtefæller

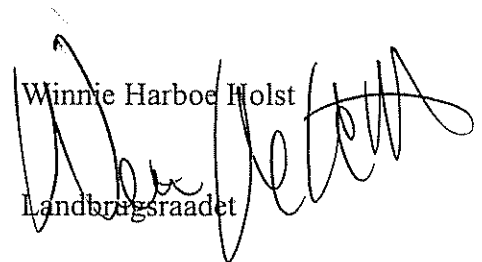
Ingen bemærkninger.

Sproglig justering af § 30 om selvangivelsesomvalg

Ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lars Eghøj
Dansk Landbrug

Winnie Harboe Holst
Landbrugsrådet